

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 11 декември 1989 година

**относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в
Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар**

(89/662/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че Общността трябва да приеме мерки, предназначени за постепенното изграждане на вътрешния пазар през периода до 31 декември 1992 г.;

като има предвид, че хармоничното функциониране на общата организация на пазара на животински продукти и продукти от животински произход предполага премахването на ветеринарните бариери пред развитието на търговията със съответните продукти вътре в Общността; като има предвид, че в това отношение свободното движение на земеделски продукти е основна черта на общата организация на пазарите и следва да улеснява рационалното развитие на селскостопанското производство и оптималното използване на производствените фактори;

като има предвид, че във ветеринарната област понастоящем границите се използват за извършване на проверки, които целят опазване на общественото здраве и здравето на животните,

като има предвид, че крайната цел е да се гарантира, че ветеринарните проверки се извършват единствено на мястото на изпращане; като има предвид, че постигането на тази цел предполага хармонизиране на основните изисквания, свързани с опазване на общественото здраве и здравето на животните;

като има предвид, че с оглед доизграждането на вътрешния пазар по време на постигането на тази цел трябва да се акцентира върху необходимостта

¹ □ ОВ С225, 31.8.1988 г., стр. 4.

² □ ОВ С326, 19.12.1988 г., стр. 28.

³ □ ОВ L 56, 6.3.1989 г., стр. 7.

проверките да се извършват на мястото на изпращане и върху организирането на онези, които могат да бъдат извършени по местоназначението; като има предвид, че подобно решение би наложило преустановяване на ветеринарните проверки по вътрешните граници на Общността;

като има предвид, че това решение предполага по-голяма степен на доверие във ветеринарните проверки, извършвани от държавата по изпращане; като има предвид, че последната трябва да гарантира, че ветеринарните проверки се извършват по подходящ начин;

като има предвид, че в държавата по местоназначение, ветеринарните проверки на място могат да се извършват чрез вземане на проби по местоназначението; като има предвид, че в случай на сериозно предположение за нередовност, ветеринарните проверки могат да се извършват и по време на транзитния превоз на стоките;

като има предвид, че държавите-членки трябва да уточнят в план, който да представят, начина, по който възнамеряват да извършват проверките, и като има предвид, че тези планове следва да бъдат предмет на одобрение от Общността;

като има предвид, че трябва да се предвидят последиците когато дадена ветеринарна проверка установи, че пратката е нередовна; като има предвид, че в подобна ситуация могат да се предложат три възможни решения: първото е да се поправят нередовните документи; второто е да се предотвративсякаква опасност при констатирането на епизоотична болест, друга нова сериозна и заразна болест или на друга причина, която би представлявала сериозна опасност за здравето на животните или за общественото здраве; докато третото е необходимо, в случай че стоките не отговарят на определените изисквания, по причини, различни от горепосочените;

като има предвид, че трябва да се предвиди процедура за разрешаване на конфликти, които биха възникнали по отношение на пратките от предприятие или производствен център ;

като има предвид, че трябва да се предвидят превантивни мерки; като има предвид, че в тази област, особено от съображения за ефективност, отговорността трябва да се носи на първо място от държавата по изпращане; като има предвид, че Комисията трябва да е в състояние да действа бързо, най-вече чрез посещения на място и предприемане на подходящи за ситуацията мерки;

като има предвид, че с оглед на бъдат ефективни, правилата, определени от настоящата директива, трябва да обхващат всички стоки, които са предмет ветеринарните изисквания при търговия вътре в Общността;

като има предвид, обаче, че с оглед на определени епизоотични болести в държавите-членки все още преобладават различни здравни ситуации, и като има предвид, че в очакване на подход на Общността относно методите за борба с тези болести, въпросът за проверка на търговията с добитък вътре в Общността следва да бъде временно изоставен и да се разреши документна проверка по време на транспортирането; като има предвид, че с оглед на настоящия етап на

хармонизиране и в очакване на правила на Общността, стоките, които не са предмет на хармонизираните правила, следва да съответстват на изискванията на държавата по местоназначение, при условие че последните са съобразени с член 36 от Договора;

като има предвид, че разпоредбите в съществуващите директиви следва да се адаптират към новите правила, определени в настоящата директива;

като има, че тези правила следва да бъдат преразгледани преди края на 1993 г.;

като има предвид, че на Комисията следва да се възложи задачата за приемане на мерки за прилагане на настоящата директива; като има предвид, че с тази цел следва да се предвидят процедури, установяващи тясно и ефективно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Държавите-членки гарантират, че ветеринарните проверки, които трябва да се извършват върху продукти от животински произход, които са обхванати от директивите, изброени в приложение А, или от член 14, и които са предназначени за търговия, без да се засяга член 6, повече не се извършват по границите, а в съответствие с настоящата директива.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

1. „Ветеринарна проверка“ означава физическа проверка и/или всяка административна формалност, която се прилага за продуктите, посочени в член 1, и която е предназначена за опазването, пряко или по друг начин, на общественото здраве и на здравето на животните;
2. „Търговия“ означава търговията между държавите-членки със стоки по смисъла на член 9, параграф 2 от Договора;
3. „Предприятие“ означава всяко предприятие, което произвежда, съхранява или преработва продуктите, посочени в член 1;
4. „Компетентен орган“ означава централен орган на власт на дадена държава-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки или друг орган на власт, на която тя е делегирала такава компетентност;
5. „Официален ветеринарен лекар“ означава ветеринарният лекар, назначен от компетентния орган на централна власт на дадена държава-членка.

ГЛАВА I

Проверки при произхода

Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че единствените продукти, предназначени за търговия са онези, посочени в член 1, които са били получени, проверени, маркирани и етикетирани в съответствие с правилата на Общността за въпросното местоназначение, и които се придружават до посочения на тях краен получател от здравен сертификат, санитарен сертификат или какъвто и да било друг документ, предвиден от ветеринарните правила на Общността.

Предприятията по произход гарантират, чрез постоянен самоконтрол, че продуктите отговарят на изискванията по първата алинея.

Без да се засягат задълженията по контрола, възложени на официалния ветеринарен лекар съгласно законодателството на Общността, компетентният орган извършва редовни проверки в предприятията, за да се увери, че продуктите, предназначени за търговия, съответстват на изискванията на Общността, или че, в случаите, посочени в параграф 3 от настоящия член и член 14, на изискванията на държавата-членка по местоназначение.

Когато са налице основания да се предполага, че изискванията не са спазени, компетентният орган извършва необходимите проверки и, ако съмнението се потвърди, предприема подходящите мерки, които могат да включват и оттегляне на одобрението.

2. Когато транспортирането включва няколко местоназначения, продуктите трябва да се групират в толкова партии, колкото са и местоназначенията. Всяка партия трябва да бъде придружена от горепосочения сертификат или документ.

Когато продуктите, посочени в член 1, са предназначени за износ към трета страна, транспортирането им трябва да остане под митнически надзор до мястото на излизане от територията на Общността.

3. Държавите-членки, които осъществяват внос от дадени трети страни по избор, информират Комисията и другите държави-членки за съществуването на такъв внос.

Когато продуктите са доставени на територията на Общността от държава-членка, различна от тези, посочени по-горе, държавата-членка извършва документна проверка на произхода и местоназначението на стоките съгласно член 6, параграф 1.

Държавите-членки по местоназначение забраняват напускането на територията им от съответните продукти, освен ако те не са предназначени за друга държава-членка, която използва същата възможност.

Член 4

1. Държавите-членки по изпращане предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че операторите спазват ветеринарните изисквания на всички етапи от производството, съхранението, търговията и транспортирането на продуктите, посочени в член 1. По-специално, те гарантират, че:

- продуктите, получени в съответствие с директивите, посочени в приложение А, са проверени по един и същ начин от ветеринарна гледна точка, независимо дали са предназначени за търговия вътре в Общността или за националния пазар,

- продуктите, обхванати от приложение Б, не се изпращат до територията на друга държава-членка, ако те не могат да бъдат търгувани на собствената им територия по причини, обосновани от член 36 от Договора.

2. Държавите-членки по изпращане предприемат подходящите административни, правни или наказателни мерки за санкциониране на всяко нарушение на ветеринарното законодателство от страна на физически или юридически лица, в случай че е се установи нарушение на правилата на Общността и особено когато се установи, че изготвените сертификати или документи не съответстват на действителното състояние на продуктите, или че са поставени здравни печати на продукти, които не отговарят на тези правила.

ГЛАВА II

Проверки при пристигане по местоназначението

Член 5

1. Държавите-членки по местоназначение прилагат следните мерки:

а) Компетентният орган може, при местоназначението на стоките, да провери посредством ветеринарни проверки на място с недискриминационен характер дали изискванията на член 3 са били спазени; той може същевременно да вземе проби.

Освен това в случаите, в които компетентният орган на държавата-членка по транзита или на държавата-членка по местоназначение разполага с информация, от която той може да предположи наличието на нарушение, проверките могат също да се извършат и по време на транспортирането на стоките на нейна територия, включително и проверки за съответствие по отношение на транспортните средства;

б) когато продуктите, посочени в член 1, произхождащи от друга държава-членка, са предназначени:

- за предприятие, поставено под отговорността на официален ветеринарен лекар, последният трябва да гарантира, че в това предприятие се допускат само продукти, които отговарят на изискванията по член 3, параграф 1 по отношение на маркирането и придружаващите ги документи или, в случая на продуктите, посочени в приложение Б, се придружават от документ, определен от правилата на страната по местоназначение,

- за одобрен посредник, който разделя партидите или за търговско предприятие с много клонове, или за всяко предприятие, което не е предмет на постоянен надзор, последните трябва да проверят, преди партидата да бъде разделена или търгувана, дали въпросните марки, свидетелства или документи, посочени в

първото тире, са налице и да уведоми компетентния орган за всякакви нередности или аномалии,

- за други получатели, по-специално когато по време на транспортирането партидата е частично разтоварена, в съответствие с член 3, параграф 1 партидата трябва да бъде придружена от оригинала на сертификата, посочен в първото тире.

Гаранциите, които трябва да бъдат предоставени от получателите, посочени във второто и трето тирета, се уточняват в споразумение с компетентния орган, което трябва да бъде подписано по време на предварителната регистрация, предвидена в параграф 3. Компетентният орган извършва случайни проверки, за да се увери в спазването на тези гаранции.

2. Без да се засяга член 4, когато стандартите на Общността, предвидени в правилата на Общността, не са били установени, и в случая, предвиден в член 14, държавата-членка по местоназначение може да изиска, при спазване на общите разпоредби на Договора, предприятието по произход да прилага стандартите, които са в сила съгласно националните правила на тази държава-членка. Държавата-членка по произход гарантира, че въпросният продукт отговаря на тези изисквания.

3. Оператори, на които се доставят продукти от друга държава-членка, или които напълно разпределят партида от такива продукти:

а) са задължени да се регистрират предварително, ако това бъде поискано от компетентния орган;

б) водят регистър, в който такива доставки се вписват;

в) ако това бъде поискано от компетентния орган, докладват за пристигането на продукти от друга държава-членка, до степента, необходима за извършването на проверките, посочени в параграф 1;

г) съхраняват за срок, който се определя от компетентния орган, но не по-малко от шест месеца, здравните сертификати и документите, посочени в член 3, с оглед представянето им на компетентния орган, ако последният поиска това.

4. Подробните правила за изпълнение на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 18.

5. Съветът, въз основа на доклад на Комисията, придружен от всякакви предложения за изменения, преразглежда настоящия член в рамките на срок от три години от прилагането на настоящата директива.

Член 6

1. Държавите-членки гарантират, че по време на проверките, които се извършват на местата, в които продукти от трети страни могат да бъдат въведени на територията на Общността, като пристанища, летища и гранични пунктове с трети страни, се вземат следните мерки:

а) извършва се документна проверка на произхода на продуктите;

б) в случаите, в които от трети страни се внасят продукти, те трябва да бъдат изпратени под митнически надзор до инспекционните пунктове с оглед да бъде възможно извършването на съответните ветеринарни проверки.

Продуктите, посочени в приложение А, не могат да бъдат обмитени, освен ако такива проверки са показали, че те отговарят на правилата на Общността.

Продуктите, посочени в приложение Б, както и онези, които са предмет на внос по избор в съответствие с член 3, параграф 3, и които, след като са били въведени на територията на Общността, трябва да бъдат изпратени на територията на друга държава-членка, трябва:

- или да преминат ветеринарна проверка, която да покаже, че отговарят на правилата на държавата-членка по местоназначение,

- или, след провеждането на проста визуална проверка за установяване на съответствието между документите и продуктите, да бъдат изпращани под митнически надзор до местоназначението им, където трябва да се извършват ветеринарни проверки;

в) продукти с произход от Общността са подложени на правилата за контрол, предвидени в член 5.

2. Въпреки това, считано от 1 януари 1993 г. и чрез дерогация от параграф 1, всички продукти, транспортирани редовно и директно с транспортни средства, свързващи две географски точки от Общността, подлежат на правилата за контрол, предвидени в член 5.

Член 7

1. В случай че по време на проверка, която се извършва по местоназначението на дадена пратка или по време на транспортирането, компетентните органи на дадена държава-членка установят:

а) наличието на вещества, причинители на заболяване, посочено в Директива 82/894/ЕИО⁴, последно изменена с Решение 89/162/ЕИО на Комисията⁵, зооноза или заболяване, или каквато и да е друга причина, която има вероятност да представлява сериозна опасност за животни или хора, или че продуктите идват от област, заразена с епизоотична болест, те разпореждат, с изключение що се отнася до ветеринарно-санитарните аспекти, в случая на продукти, които подлежат на една от обработките, посочени в член 4 от Директива 80/215/ЕИО⁶,

⁴ □ ОВ L 378, 31.12.1987 г., стр. 58.

⁵ □ ОВ L 61, 4.3.1989 г., стр. 48.

⁶ □ ОВ L 47, 21.2.1980 г., стр. 4.

последно изменена с Директива 88/660/ЕИО⁷, партидата да бъде унищожена или използвана по всякакъв друг начин, предвиден от правилата на Общността.

Разходите, свързани с унищожаването на партидата, се поемат от изпращача или от негов представител.

Компетентните органи на държавата-членка по местоназначение незабавно уведомяват по телекс компетентните органи на останалите държави-членки и Комисията относно направените констатации, взетите решения, както и относно причините за такива решения.

Могат да се прилагат защитните мерки, предвидени в член 9.

Освен това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, установена в член 17, с оглед справяне с непредвидени от законодателството на Общността ситуации, Комисията може да приеме мерки, необходими за постигане на съгласуван от държавите-членки подход;

б) че стоките не отговарят на условията, установени в директивите на Общността, или при липса на решения относно стандартите на Общността, предвидени в директивите - в националните стандарти, те могат, при условие че здравните и ветеринарно-санитарни съображения позволяват, да дадат на изпращача или на негов представител избора между:

- унищожаване на стоките, или
- използване на стоките за други цели, включително връщането им с разрешението на компетентния орган на страната на предприятието по произход.

Въпреки това, ако се установи, че сертификатът или документите съдържат нередности, на изпращача трябва да бъде предоставен период за привеждане в съответствие на документите, преди да се прибегне до тази последна възможност.

2. В съответствие с процедурата, предвидена в член 18, Комисията съставя списък с веществата и заболяванията, посочени в параграф 1, както и подробни правила за прилагането на настоящия член.

Член 8

1. В случаите, предвидени в член 7, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение незабавно установява връзка с компетентните органи на държавата-членка по изпращане. Последните вземат всички необходими мерки и уведомяват компетентния орган на първата държава-членка относно естеството на извършените проверки, взетите решения и основанията за такива решения.

⁷ □ ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 35.

В случай че органът на първата държава-членка се опасява, че тези мерки не са достатъчни, компетентните органи на двете държави-членки заедно търсят начини и средства за справяне с положението; ако е подходящо, това може да включва и проверка на място.

Когато проверките, предвидени в член 7, констатираат системни нередности, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение информира Комисията и ветеринарните служби на останалите държави-членки.

Комисията, по искане на компетентния орган на държавата-членка по местоназначение или по своя собствена инициатива, като отчита естеството на установените нарушения, може:

- да изпрати мисия за инспекция на съответното предприятие, или
- да натовари официален ветеринарен лекар, чието име е в списък, който трябва да бъде изготвен от Комисията по предложение на държавите-членки, и който се приема от различните заинтересувани страни, да провери фактите в съответното предприятие,
- да поиска компетентният орган да ускори вземането на проби от продуктите на съответното предприятие.

Тя информира държавите-членки за своите заключения.

В случаите, в които тези мерки се взимат за справяне със системни нередности от страна на предприятието, Комисията начислява всички разходи, възникнали във връзка с прилагането на тиретата от предходната алинея, на въпросното предприятие.

В очакване на заключенията на Комисията по искане на държавата-членка по местоназначение, държавата-членка по изпращане засилва проверките на продуктите, които идват от въпросното предприятие, а ако съществуват сериозни основания от гледна точка на здравето на животните или на общественото здраве, спира действието на одобрението.

Държавата-членка по местоназначение може, от своя страна, да засили проверките на продукти, идващи от същото предприятие.

По искане на една от двете държави-членки - в случаите, в които нередностите бъдат потвърдени от становище на експерти - Комисията трябва, в съответствие с процедурите, установени в член 17, да вземе подходящи мерки, които могат да се простират дотам, че на държавите-членки да бъде разрешено временно да забранят въвеждането на тяхна територия на продукти, идващи от това предприятие. Тези мерки трябва да се потвърдят или преразгледат във възможно най-кратки срокове и в съответствие с процедурата, предвидена в член 17.

Общите правила за прилагането на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 18.

2. Начините на обжалване, предвидени в действащите законодателства в държавите-членки, на решения, издадени от компетентните органи, не се засягат от настоящата директива.

Решенията, които се вземат от компетентния орган на държавата по местоназначение, както и мотивите за такива решения се съобщават на изпращача или на негов представител, както и на компетентния орган на държавата-членка по изпращане.

По молба от страна на изпращача или на негов представител, на същите се изпращат посочените решения и мотиви в писмен вид с подробности относно начините на обжалване, предвидени в действащото законодателство в държавата-членка по местоназначение, както и относно приложимите процедури и срокове.

Въпреки това в случай на спор и без да се засягат горепосочените начини на обжалване, ако се споразумеят за това, двете страни могат в рамките най-много на едномесечен срок, да отнесат спора за преценка от експерт, чието име фигурира в списъка с експерти на Общността, който трябва да се изготви от Комисията; разходите по консултирането с експерта се поемат от Общността.

Такива експерти дават становищата си в рамките на не повече от 72 часа. Страните са обвързани от становището на експерта, като надлежно спазват ветеринарното законодателство на Общността.

3. Разходите по връщане на пратката, съхранение на стоките, пренасочването им към други приложения или унищожаването им, се поемат от получателя.

ГЛАВА III

Общи разпоредби

Член 9

1. Всяка държава-членка незабавно уведомява останалите държави-членки и Комисията относно всяка поява на нейната територия, различна от появата на заболяванията, посочени в Директива 82/894/ЕИО, на зоонози, заболявания или на други причини, които има вероятност да представляват сериозна опасност за здравето на животните или на хората.

Държавата-членка по произход незабавно въвежда контрола или защитните мерки, предвидени в правилата на Общността, в частност определянето на буферните зони, предвидени в тези правила, или приема всякакви други мерки, които счете за уместни.

Държавата-членка по местоназначение или по транзитно преминаване, която по време на проверка, посочена в член 5, е установила съществуването на една от болестите или причините, посочени в първата алинея, ако е необходимо, може да вземе защитните мерки, предвидени в правилата на Общността.

В очакване на предприемането на мерките в съответствие с параграф 4, държавата-членка по местоназначение, при сериозни основания за защита на

общественото здраве или на здравето на животните, може да предприеме временни защитни мерки по отношение на съответните предприятия или, в случай на епизоотична болест, по отношение на защитната зона, предвидена в правилата на Общността.

Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията и останалите държави-членки относно взетите мерки.

2. По искане на държавата-членка, посочена в първата алинея от параграф 1 или по инициатива на Комисията, един или няколко от представителите на Комисията могат незабавно да отидат на съответното място, за да проучат, в сътрудничество с компетентните органи, какви мерки са били взети, както и да дадат становище по тези мерки.

3. Ако Комисията не е била информирана относно взетите мерки, или ако счита взетите мерки за неподходящи, тя може, в сътрудничество със съответната държава-членка във времето, оставащо до заседанието на Постоянния ветеринарен комитет, да предприеме временни защитни мерки по отношение на продукти от региона, засегнат от епизоотичната болест, или от дадено предприятие. Тези мерки се представят във възможно най-кратки срокове на Постоянния ветеринарен комитет за утвърждаване, изменение или отмяна в съответствие с процедурата, установена в член 17.

4. При първа възможност, Комисията при всички случаи прави преглед на положението в рамките на Постоянния ветеринарен комитет. Той приема необходимите мерки по отношение на продуктите, посочени в член 1 и, ако положението го налага, по отношение на изходните продукти или продуктите, получени от тези продукти в съответствие с процедурата, предвидена в член 17. Комисията следи развитието на обстановката и, чрез същата процедура, изменя или отменя взетите решения в зависимост от това развитие.

5. Подробни правила за прилагането на настоящия член, и в частност списъкът със зоонози или причини, които има вероятност да представляват сериозна опасност за здравето на хората, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 18.

Член 10

Всяка държава-членка и Комисията определят ветеринарната служба или служби, които отговарят за извършването на ветеринарните проверки и си сътрудничат със службите за извършване на проверките другите държави-членки.

Член 11

Държавите-членки също така гарантират, че служителите на техните ветеринарни служби, ако е подходящо, в сътрудничество със служителите на другите служби, оправомощени за тази цел, имат възможност, по-специално:

- да провеждат инспекции на помещения, офиси, лаборатории, инсталации, средства за транспорт, съоръжения и оборудване, продукти за почистване и

поддръжка, процедури, прилагани за производството и преработката на продукти, както и маркирането и етикетирането и търговското представяне на тези продукти,

- да провеждат проверки за това дали персоналят отговаря на изискванията, установени в текстовете, посочени в приложение А,
- да вземат проби от продукти, държани с оглед тяхното съхранение или продажба, пускане на пазара или транспортиране;
- да проучват документните или електронните материали, имащи отношение към провежданите проверки и по-нататъшните мерки, взимани в съответствие с член 3, параграф 1.

За тази цел те трябва да получават необходимото за изпълняването на техните задължения сътрудничество от страна на предприятията, в които се извършват проверки.

Член 12

1. Член 8, параграф 3 и членове 10 и 11 от Директива 64/433/ЕИО⁸, последно изменена с Директива 88/657/ЕИО⁹ се заличават.

2. Член 5, параграфи 3 и 4 и членове 9, 10 и 11 от Директива 71/118/ЕИО¹⁰, последно изменена с Директива 88/657/ЕИО, се заличават.

3. В Директива 74/461/ЕИО¹¹, последно изменена с Директива 87/489/ЕИО¹²:

i) член 5, параграфи 2, 3, 4 и 5, и членове 6 и 8 се заличават;

ii) в член 8а, позоваванията на член 8 се заменят с позоваване на член 9 от Директива 89/662/ЕИО.

4. Член 7, параграф 3 и членове 12 и 16 от Директива 77/99/ЕИО¹³, последно изменена с Директива 89/227/ЕИО¹⁴, се заличават.

5. В Директива 80/215/ЕИО:

⁸ □ ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 2012/64.

⁹ □ ОВ L 382, 21.12.1988 г., стр. 3.

¹⁰ □ ОВ L 55, 8.3.1971 г., стр. 23.

¹¹ □ ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 24.

¹² □ ОВ L 280, 3.10.1987 г., стр. 28.

¹³ □ ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 85.

¹⁴ □ ОВ L 93, 6.4.1989 г., стр. 25.

- i) член 5, параграфи 2, 3, 4 и 5, и членове 6 и 7 се заличават;
- ii) в член 7а, позоваванията на член 7 се заменят с позоваване на член 9 от Директива 89/662/ЕИО.
6. Член 5, параграфи 3 и 4, и членове 7, 8 и 12 от Директива 85/397/ЕИО¹⁵, изменена с Регламент (ЕИО) № 3768/85¹⁶, се заличават.
7. Член 10, параграфи 1 и 3 от Директива 88/657/ЕИО се заличават.
8. Членове 8 и 9 от Директива 89/437/ЕИО¹⁷ се заличават.
9. В приложение Б към Директива 72/462/ЕИО¹⁸, към сертификата се добавя следният текст: „Име и адрес на първия получател“.

Член 13

1. Следният член се добавя към Директиви 64/433/ЕИО и 71/118/ЕИО:

„Член 19

Правилата, установени в Директива 89/662/ЕИО(*), свързани с ветеринарните проверки, приложими за търговията вътре в Общността, с оглед доизграждането на вътрешния пазар, се прилагат по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, които трябва да се извършват от държавата-членка по местоназначение, както и по отношение на защитните мерки, които трябва да бъдат приложени.

(*) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.“

2. Следният член се добавя към Директиви 72/461/ЕИО и 80/215/ЕИО:

„Член 15

Правилата, установени в Директива 89/662/ЕИО(*), свързани с ветеринарните проверки, приложими за търговията вътре в Общността, с оглед доизграждането на вътрешния пазар, се прилагат по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, които трябва да се извършват от държавата-членка по местоназначение, както и по отношение на защитните мерки, които трябва да бъдат приложени.

.

¹⁵ □ ОВ L 226, 24.8.1985 г., стр. 13.

¹⁶ □ ОВ L 362, 31.12.1985 г., стр. 8.

¹⁷ □ ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 87.

¹⁸ □ ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28.

(*) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.“

3. Следният член се добавя към Директива 77/99/ЕИО:

„Член 24

Правилата, установени в Директива 89/662/ЕИО(*), свързани с ветеринарните проверки, приложими за търговията вътре в Общността, с оглед доизграждането на вътрешния пазар, се прилагат по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, които трябва да се извършват от държавата-членка по местоназначение, както и по отношение на защитните мерки, които трябва да бъдат приложени.

(*) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.“

4. Следният член се добавя към Директиви 85/397/ЕИО и 88/657/ЕИО:

„Член 18

Правилата, установени в Директива 89/662/ЕИО(*), свързани с ветеринарните проверки, приложими за търговията вътре в Общността, с оглед доизграждането на вътрешния пазар, се прилагат по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, които трябва да се извършват от държавата-членка по местоназначение, както и по отношение на защитните мерки, които трябва да бъдат приложени.

.

(*) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.“

5. Следният член се добавя към Директива 88/437/ЕИО:

„Член 17

Правилата, установени в Директива 89/662/ЕИО(*), свързани с ветеринарните проверки, приложими за търговията вътре в Общността, с оглед доизграждането на вътрешния пазар, се прилагат по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, които трябва да се извършват от държавата-членка по местоназначение, както и по отношение на защитните мерки, които трябва да бъдат приложени.

.

(*) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.“

Член 14

До 31 декември 1992 г. търговията с продуктите, изброени в списъка в приложение Б, до приемането на правила на Общността, са предмет на правилата за контрол, установени с настоящата директива, и по-специално онези, предвидени в член 5, параграф 2.

Преди датата, посочена в член 19, държавите-членки съобщават условията и процедурите, които понастоящем са приложими за търговията с продуктите, посочени в първата алинея.

Съветът по предложение на Комисията определя окончателния режим, приложим за търговията с продуктите, изброени в приложение Б преди 31 декември 1991 г.

Член 15

В член 9 от Директива 64/432/ЕИО¹⁹, се добавя следната точка:

„2а. По искане на държава-членка или по инициатива на самата Комисия, един или повече представители на Комисията могат незабавно да отидат на въпросното място и, в сътрудничество с компетентните органи, да направят преглед на взетите мерки и да дадат становище по тези мерки.“

Член 16

1. Не по-късно от три месеца, преди датата, посочена в член 19, параграф 1, държавите-членки представят на Комисията програма, в която са изложени националните мерки, които трябва да се вземат за постигане на посочената в настоящата директива цел, и по-специално честотата на проверките.

2. Комисията разглежда програмите, представени от държавите-членки в съответствие с параграф 1.

3. Всяка година и за първи път през 1991 г., Комисията отправя до държавите-членки препоръка относно програма за проверки за следващата година; Постоянният ветеринарен комитет ще изразява становището си по препоръката предварително. Тази препоръка може да подлежи на допълнително адаптиране.

Член 17

1. В случаите, в които трябва да се следва процедурата, посочена в настоящия член, председателят, по негова собствена инициатива или по искане на държава-членка, незабавно сезира Постоянния ветеринарен комитет (наричан по-долу „Комитетът“), създаден с Решение 68/361/ЕИО²⁰.

2. Представителят на Комисията представя на Комитета проект за мерките, които трябва да се вземат. Комитетът представя становището си по проекта в рамките на два дни. Становището се приема с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора, когато се отнася за решения, които Съветът взема по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на Комитета се претеглят по начина, определен в този член. Председателят не гласува.

¹⁹ □ ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.

²⁰ □ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

3. Комисията приема предвидените мерки, при условие че те са в съответствие със становището на Комитета.

4. В случай че предвидените мерки не са в съответствие със становището на Комитета, или ако не е представено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да бъдат взети.

Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на 15-дневен период от датата на сезиране на Съвета, Съветът не се е произнесъл, Комисията приема предложените мерки, освен ако Съветът не се произнесъл против посочените мерки с обикновено мнозинство.

Член 18

1. В случаите, в които трябва да се следва процедурата, посочена в настоящия член, председателят, по негова собствена инициатива или по искане на държава-членка, незабавно сезира Постоянния ветеринарен комитет (наричан по-долу „Комитетът“), създаден с Решение 68/361/ЕИО.

2. Представителят на Комисията представя на Комитета проект за мерките, които трябва да се вземат. Комитетът представя становището си по проекта в рамките на срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора, когато се отнася за решения, които Съветът взема по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на Комитета се претеглят по начина, определен в този член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема предвидените мерки, при условие че те са в съответствие със становището на Комитета.

4. В случай че предвидените мерки не са в съответствие със становището на Комитета, или ако не е представено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да бъдат взети.

Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на тримесечният период от датата на сезиране на Съвета, Съветът не се е произнесъл, Комисията приема предложените мерки, освен ако Съветът не се произнесъл против посочените мерки с обикновено мнозинство.

ГЛАВА IV

Преходни и заключителни разпоредби

Член 19

1. Преди 31 декември 1990 г. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията относно ветеринарните проверки при търговията вътре в Общността с живи животни.

Преди датата, посочена в първата алинея, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, взема решение относно правилата и общите принципи, приложими за проверките при вноса от трети страни на продукти, обхванати от настоящата директива. По същия начин пунктовете за проверка по външните граници, заедно с изискванията, на които тези пунктове ще трябва да отговарят, се определят преди тази дата.

2. Преди 31 декември 1992 г. Съветът преразглежда разпоредбите на настоящата директива въз основа на доклад от Комисията относно придобития опит, придружен със съответните предложения, по които Съветът ще вземе решение с квалифицирано мнозинство.

Член 20

До 31 декември 1992 г. с цел да се даде възможност за постепенното въвеждане на режима за контрол, определен от настоящата директива, чрез дерогация от член 5, параграф 1, държавите-членки могат:

- да продължат документните проверки по време на транспортиране на месо и на продукти, получени от него, с цел да се гарантира спазването на специфичните изисквания, определени в правилата на Общността, отнасящи се до шап и чума по свинете,
- да провеждат документни проверки по време на транспортирането на продукти, внесени от трети страни, предназначени за тях.

Член 21

Съветът с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията, преди 1 октомври 1992 г., определя режима, приложим след изтичане срока на действие на временните разпоредби, определени в член 20.

Член 22

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива на дата, която трябва да се определи в решението, което трябва да бъде взето преди 31 декември 1990 г., в съответствие с втората алинея от член 19, параграф 1, но не по-късно от 31 декември 1991 г.

Република Гърция, обаче, разполага с допълнителен период от една година, в рамките на който да се съобрази с нея.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 декември 1989 година.

За Съвета:

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Ветеринарно законодателство

- Директива 64/433/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно здравни проблеми, засягащи търговията в Общността с прясно месо (ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 2012/64), последно изменена с Директива 88/657/ЕИО (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 3),
- Директива 71/118/ЕИО на Съвета от 15 февруари 1971 г. относно здравните проблеми, засягащи търговията с прясно птиче месо (ОВ L 55, 8.3.1971 г., стр. 23), последно изменена с Директива 88/657/ЕИО (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 3),
- Директива 72/461/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно здравните проблеми, засягащи търговията в Общността с прясно месо (ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 24), последно изменена с Директива 87/489/ЕИО (ОВ L 280, 3.10.1987 г., стр. 28),
- Директива 77/99/ЕИО на Съвета от 21 декември 1976 г. относно здравните проблеми, засягащи търговията в Общността с месни продукти (ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 85), последно изменена с Директива 89/277/ЕИО (ОВ L 93, 6.4.1989 г., стр. 25),
- Директива 80/215/ЕИО на Съвета от 22 януари 1980 г. относно ветеринарно-санитарните проблеми, засягащи търговията в Общността с месни продукти (ОВ L 47, 21.2.1980 г., стр. 4), последно изменена с Директива 88/660/ЕИО (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 35),
- Директива 85/397/ЕИО на Съвета от 5 август 1985 г. относно здравните и ветеринарно-санитарните проблеми, засягащи търговията в Общността с топлинно обработено мляко (ОВ L 226, 24.8.1985 г., стр. 13), последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3768/85 от 20.12.1985 г. (ОВ L 362, 31.12.1985 г., стр. 8),
- Директива 88/657/ЕИО на Съвета от 14 декември 1988 г. относно определянето на изискванията за производството и търговията с мляно месо, месо на парчета от по-малко от 100 грама всяко и месни заготовки (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 3)²¹,
- Директива 89/437/89 на Съвета от 20 юни 1989 г. относно хигиенните и санитарните въпроси, свързани с производството и предлагането на пазара на яйчни продукти (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 87)⁽²¹⁾.

²¹ Считано от 1 януари 1992 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

**Продукти, които не са предмет на хармонизиране от страна на Общността,
но търговията с които би била предмет на проверките, предвидени в
настоящата директива**

Продукти от животински произход, обхванати от приложение II към Договора:

- заешко и дивечово месо,
- сурово мляко и млечни продукти,
- аквакултурни продукти, предназначени за консумация от човека,
- рибни продукти, предназначени за консумация от човека,
- живи двучерупкови мекотели, предназначени за консумация от човека,
- продукти от дивечово и заешко месо,
- кръв,
- разтопени животински мазнини, пръжки и субпродукти от топенето,
- мед,
- охлюви, предназначени за консумация от човека,
- жабешки бутчета, предназначени за консумация от човека.